

הת (קריות) 29382-09-24 - אלון עדני נ' משרד החקלאות אגף הדיג - מדינת ישראל

ה"ת (קריות) 29382-09-24 - אלון עדני נ' משרד החקלאות אגף הדיג - מדינת ישראל
ה"ת (קריות) 29382-09-24

אלון עדני

נגד

משרד החקלאות אגף הדיג - מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

[30.12.2024]

בפני כבוד השופטת שרונה צור גינור

החלטה

1. המבקש הגיש בקשה להחזרת תפוס הכולל סירת מנוע, מכשיר פישפיינדר וציוד צללה אשר תפסה המשיבה לטענתו באמצעות פקחים מטעמה ביום 22/8/24, לרבות מפתח הסירה אשר לטענתו לא נרשם בטופס אישור התפיסה וכן העגלה.
2. המבקש טוען כי הוא תושב נהריה, בן 53 עובד בעיריית נהריה מזה שנים וזכה במהלך עבודתו להערכה רבה והמלצות, הוא עוסק בפעילות התנדבותית ומחזיק מזה שנים ברישיון דיג מקצועי.
3. המבקש טוען כי מפאת שכרו הנמוך הוא עוסק לפרנסתו גם בדיג רשתות ועבודות מזדמנות עם סירתו וכן החל לעסוק בחיפוש מתכות בים והוגדר כעוסק פטור.
4. המבקש טוען כי פקחי המשיבה תפסו ועיכבו אותו, לקחו ממנו את הסירה וציוד נוסף אשר לטענתו לא מפורט בטופס התפיסה..
5. המבקש טוען כי ייחסו לו דיג לא חוקי וסיוע לאחר בדיג בשיטה אסורה - מכלי אוויר כמפורט בתקנה 4(א)(7) לתקנות הדיג.
6. המבקש טוען כי הוא נוהג לצלול עם מכלי צלילה ספורטיבית וגלאי מתכות אך לא עם רובה צלילה וכי דיג בצלילה עם מכלי אוויר היה מותר עד תיקון תקנות הדיג אך לא נתפסו בסירה דגים ולא רובה צלילה.
7. המבקש מדגיש בבקשתו כי הוא עוסק בדיג עשרות שנים, מעולם לא קיבל קנס ולא הוגש כנגדו כתב אישום בגין עבירות דיג, הצהרה אשר התבררה כרחוקה מהאמת.
8. המבקש טוען כי הפקחים לקחו גם את הנגרר אשר היה מחובר למכוניתו להובלת הסירה וכי מדובר בבירונות ואף בגניבה.

9. בסיכומיו טוען המבקש כי הוא אדם נורמטיבי, עובד עיריה, טענות רבות מפי המבקש כלפי הפקחים, כלפי התפיסה והחשדות המיוחסים לו. המבקש מכביר בטענות בדבר הנחיות אכיפה וזכויות היסוד, בטענה כי מדובר בעבירת קנס מנהלי ברף הנמוך וכי יש לחייב את המשיבה להחזיר את התפוסים למבקש ולהתחשב במצבו הכלכלי ללא כל תנאי.
10. בתגובתה טענה המשיבה כי הגורם המוסמך לתת רישיון דיג הוא פקיד הדיג הראשי וכי חל איסור להשתמש בספינה לדיג אלא אם ניתן רישיון לפי הפקודה. כמו כן התייחסה המשיבה בתגובה לפקודת הדיג המתירה לתפוס כל סירה או מכשירים במידה וקיימת סיבה לחשוד כי שימשו בעבירה על פקודת הדיג או כל תקנות לפיה.
11. לטענת המשיבה, סירת המבקש נתפסה לאחר מספר אירועים בהם נחשד ונחקר בעבירות דיג, ברכבו נמצא ציוד דיג, מיכל צלילה, רובה דיג ושלל דגים קטנים מהמינימום הקבוע בתקנות במספר רב החורג ממכסת הדיג המותרת ברישיון הדיג.
12. לפיכך, נחקרו המבקש ומסעד אשר נתפס יחד אתו בחשד לדיג ברובה בניגוד לתקנות הדיג - תקנה 4(א)(7), דיג דגים קטנים מגודל המינימום וחריגה ממכסת השלל היומי הקבוע ברישיון הדיג האישי. לפי האמור, תיק החקירה כנגד מסעד פתוח אך התיק כנגד המבקש נסגר מפאת חוסר בראיות מספיקות לאישום.
13. המשיבה טוענת כי ביום 4/6/24 במהלך איסור דיג מפאת עונת הרבייה, זוהה בחוף המבקש על הסירה בבעלותו מס' 38150, לסירה מחוברת חכה ופיתיונות, ציוד צלילה. לפיכך נחקר המבקש בחשד לדיג בעונה אסורה.
14. כמו כן ביום 22/8/24 בבוקר בתצפיות בלב ים משך מספר שעות נצפו מסעד והמבקש על הסירה בבעלות המבקש כאשר מסעד עלה וירד לסירוגין מהסירה, מסעד ירד בשלב מסוים מהסירה כאשר היתה בדרכה לחוף ואילו המבקש נתפס במרינה בנהריה עם סירתו, מצוייד ברובה דיג ושלל דגים גדול, ציוד צלילה רטוב לאחר שנעשה בו שימוש טרי.
15. לטענת המשיבה, לאור חומרת החשדות והעובדה כי לא מדובר באירוע ראשון וכי חרף חקירותיו באזהרה ממשך לכאורה לבצע עבירות הפוגעות בערכים מוגנים, קיים חשש ממשי כי ימשיך בפעילות האסורה בסירה ולפי סמכותם, תפסו המפקחים את הסירה.
16. המשיבה טוענת כי אין מחלוקת בדבר קיום ראיות לכאורה בעבירה לפי פקודת הדיג בסירה. למבקש אין טענות לגופו של עניין, כאשר הוא חוזר פעם אחר פעם על פגיעה ממשית בערכים סביבתיים וחברתיים. תכלית התפיסה מניעת המשך העבירות, מאחר והסירה היא הכלי באמצעותו בוצעו העבירות. ביחס לתפיסת העגלה, נטען כי העגלה משמשת להובלת הסירה ושומרת על שלמותה וכי המבקש לא התנגד להובלת הסירה בעגלה.
17. בתגובתה הביעה המשיבה הסכמה אפשרית להחזרת הסירה בתנאים המקובלים בפסיקה, לרבות ערובה כספית וצו האוסר דיספוזיציה בסירה ללא הסכמות מטעם המבקש.

18. בסיכומיה, הוסיפה המשיבה כי אין לתת אמון במבקש אשר לא בוחל בהטעיית ביהמ"ש במתן תצהיר כוזב, כאשר פרט לתפיסתו וחקירתו פעם אחר פעם בחשדות דומים, לחובתו הרשעה בעבירת דיג בשמורה וכן שילם בעבר קנס בגין דיג בשמורת טבע. לפיכך, רואים אותו כמי שהודה והורשע בעבירה. לא זו אף זו, נטען כי המבקש אף טען כי אין לו עבר פלילי ומעולם לא הואשם או נקנס בגין עבירות דיג, תוך הצהרה כוזבת.
19. לפיכך, נטען כי אין לתת אמון במבקש אשר פעולות האכיפה לא הרתיעו אותו מלחזור ולבצע את המעשים בהן הוא חשוד, המבקש לוקה בהעדר ניקיון כפיים, תוך טענות כוזבות המלמדות על אופיו.
20. ביחס לשווי הסירה, נטען כי אין לקבל את התצהיר מטעם המבקש, כאשר ביחס למועד רכישת המנוע, דבריו סותרים את החשבונית וכי בחומרי החקירה די כדי להגיש כתב אישום.
21. הדיון נדחה לא אחת לבקשת הצדדים ובהמשך התקיים דיון, הוגשו סיכומים בכתב, אף זאת לאחר ארכות לבקשת המבקש.
22. סע' 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)(נוסח חדש), התשכ"ט - 1969 קובע: רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.
23. במקרה זה הסירה והתפוסים נתפסו הן לאחר ביצוע עבירה לכאורה וכראיות בחקירה והן כדי למנוע חזרה על עבירות דומות, לטענת המשיבה. כפי שנפסק לא אחת, בשלב החקירה וטרם הגשת כתב אישום הרף הראייתי הדרוש הוא יסוד סביר להניח כי נעברה עבירה הקשורה בתפוס. הרף הראייתי עולה לאחר הגשת כתב האישום.
24. המבקש, כפי שהוכיחה המשיבה, לכאורה, חוזר ועובר על עבירות לפי חוקי הדיג ואף הורשע בעברו בעבירה מסוג זה, בניגוד לאמור בתצהירו.
25. המבקש הכחיש והגדיל לטעון כי אין לו כל עבר בתחום, בעוד המשיבה הדגימה כי הדברים רחוקים מהאמת.
26. העובדה כי המבקש הסתיר עובדה זו ואף התחמק בחקירתו הנגדית מהתייחסות לכך כי כבר הוגש כנגדו כתב אישום בגין עבירות על חוקי הדיג והוא הורשע מטילה ספק רב בדבר מהימנות המבקש. ראה בעדותו בפרוטוקול בעמ' 3: "ש. אתה זוכר שהתנהל נגדך תיק פלילי בבית משפט בחיפה? ת. אני לא זוכר את זה. ש. בתצהיר כתבת לא הוגש, אתה לא זוכר או לא הוגש? ת. אני לא זוכר כזה דבר. ש. אם אני אומר לך שהורשעת אתה מתחיל להיזכר, אם לא אני אציג לך את גזר הדין של כבוד השופט קנטור? ת. אני לא זוכר מזה בכלל. ש. אז אתה רוצה לשנות את התצהיר שלך סעיף 11 שלמיטב זכורני לא הוגש נגדי כתב אישום? ת. אני לא זוכר".
27. המשיבה הראתה, אם כן, כי מדובר ב"שיטה" וכי המבקש לא נרתע מהדין גם לאחר הרשעתו, נתפס ונחקר פעמים מספר ואף הוטל עליו קנס אשר שולם על ידו, טרם התפיסה נשוא הבקשה.

28. העובדה כי הסירה והציוד חוזרים ומשמשים לביצוע עבירות, מלמדת כי התפיסה היתה הכרחית למניעת המשך העבירות. ראה ברע"פ 1792/99 גאלי נ' מ"י (פורסם בנבו) בסע' 15 לפסה"ד : " ... השופל הוכיח עצמו כעבריין מן-המניין, עבריין מועד. זו לו הפעם השלישית לשופל שהוא נתפס בביצועה של אותה עבירה. לאחר שעבר (לכאורה) שלוש פעמים אותה עבירה עצמה - ובהפרשי זמן קצרים - הלא ייאמר כי יש יסוד סביר להניח שהשופל יוסיף ויעבור שוב אותה עבירה? אם בנסיבות אלו אין יסוד סביר להנחה כי השופל יוסיף ויעבור שוב אותה עבירה, יסוד סביר לעניין זה מהו - לא ידעתי. השופל הוכיח עצמו כשור מועד, שור נגח, ושור מועד - שור נגח - ראוי לו שיהיה בהחזקת הרשות; בהחזקת הרשות ולא בהחזקת בעליו אשר הוכיח כי אינו מסוגל לשמור עליו כהילכתו".
29. גם כאן מדובר בסירה וציוד דיג, אשר הם בבחינת "עבריין מועד".
30. לא זאת בלבד אלא כי בשלב זה בו לטענת המשיבה מתגבש כתב האישום, פועלת הרשות לאיסוף ראיות.
31. ביחס לסמכות התפיסה וההנחיות, כמתואר בבקשה ובטענות בסיכומי המבקש, דין הטענה דחיה. ראה, בין היתר, בהחלטת ביהמ"ש המחוזי בחיפה אליה הפנה ב"כ המשיבה בע"ח 24401-07-21 בה מתייחס ביהמ"ש לתפיסה ע"י פקחי רשות הטבע והגנים להם סמכות תפיסה, החזקה והסמכות לבקש חילוט התפוסים, בין היתר, להפסקת הפעילות האסורה - בסע' 20 בהחלטה : "ברי כי מטרת התפיסה המיידית היתה להפסיק את ביצוע העבירות בידי העורר שחוזר לכאורה ומבצע עבירות דיג. בפרט לא ניתן היה להסיר חשש שלפיו אם לא היו נתפסים התפוסים פעילותו האסורה של העורר אף היתה נמשכת באין מפריע".
32. יחד עם זאת, ראוי לאזן שיקולים אלו עם זכות הקניין של המבקש ברכושו ומאידיך להבטיח כי העבירות לא יחזרו וכי התפוסים לא ימשיכו לשמש לפגיעה בערכי הסביבה ובהוראות הדין. ראה בפס"ד גאלי הנ"ל בסע' 21 : "השאלה הנשאלת היא, אם יש "חלופת-מעצר" לנכס, חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה. עושים אנו האנשה של החפץ - כמו לחפץ חיים וחירות ורצון משל עצמו - ואומרים אנו כי לא נעצור את החפץ ... במה דברים אמורים: שיותר למשטרה להוסיף ולהחזיק בחפץ שנתפס כדי למנוע את פגיעתו הרעה, במקום שתפיסת הנכס הייתה כדי למנוע עבירת עבירה בו. ואילו נכס שנתפס למטרה אחרת - למשל, כדי שישמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה - שיקול זה ששימש בתפיסת הנכס יוסיף וישמש אף לעניין המשך ההחזקה בו. הגיונה של עילת-התפיסה יוסיף וישמש גם לעניין המשך ההחזקה בחפץ. כך נעמת את אינטרס הפרט עם אינטרס הכלל, ונשלול מנכס את חירותו רק במקום שטובת הכלל דורשת כן במפגיע".
- ראה ביחס לאיזון בין זכות הקניין והתכליות להן מיוחדת התפיסה בבש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו).
33. בסיכומיה טענה המשיבה כי היא קרובה להגשת כתב אישום וכי יתכן ותבקש חילוט התפוסים, מסיבה זו היא מתנגדת להשבתם למבקש. לכאורה, מיועדת החזקת התפוסים למנוע חזרה על העבירה כאשר הוכח, לכאורה, כי הליך פלילי אשר התנהל כנגד המבקש לא מנע ממנו לחזור ולהפר את חוקי הדיג.
34. אם כך, יש לאזן בין זכות הקניין של המבקש לבין טענות המשיבה ביחס לאכיפת החוק. ביחס לעגלה, מאחר ונטען כי זו שימשה להובלת הסירה ואיני רואה מקום להמשך תפיסתה, העגלה תוחזר למבקש.
35. ביחס לסירה וציוד הדיג, האיזון הראוי יהיה בהפקדת סכום כספי, כתנאי לשחרור התפוסים, בסך ₪ 15,000, חתימה על ערבות צד ג' בסך ₪ 15,000 ואיסור דיספוזיציה בסירה עד סיום ההליך או עד החלטה אחרת, בכדי למנוע העברתה לאחר המשך העבירות נשוא החשדות.
36. המבקש ישא בהוצאות המשיבה בסך ₪ 2,500.
- ניתנה היום, כ"ט כסלו תשפ"ה, 30 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.